

Bir El Daha!

Safranbolu, 1990.

Bir sürü pencere var.
Hangisi oyuna açılıyor?

Ece! Geliyorum!

Avluda oynayın.
Ben de geliyorum.

Ben Ali. Bu da Ece.
Oynar mısınız?

İçeri
girebilir miyiz?

Tabii. Oyun alanımız bu avlu.

Güzel. Ben oyun alanına geldim!

O ilk adımı attın!

Çok heyecanlandım. Ama çıktım!

Gölge ve burnum
dinlenirken sen
bizi kurtardın.

Yarın yine oynarız!

Çocuklar,
yemek hazır!

Geliyoruz!

Biz de eve dönelim.

Bize oyunları öğrettiğiniz için teşekkürler.

Sıradaki oyunda burnumla anlaşıcağım.

Ece önce bekledi. Sonra tam zamanında çıktı.

Ben de iki kez erkenden çıktım. Yardımcılarımla.

Birisi hâlâ saklanıyor.

Seni gördüm. Ama sobem Safranbolu'da kaldı.